

[Qvist Jørgensen]

Svar (10/9 84):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

I forbindelse med justitsministeriets høring over et udkast til cirkulære vedrørende anvendelsen af reglen i straffelovens § 49, stk. 2 (om overførelse af domfældte til hospital, institution m.v. til særlig pleje eller forsorg), er der bl.a. fra Amdsrådsforeningens side rejst tvivl om, hvilke finansieringsregler der gælder i forbindelse med overførelser til behandlingsinstitutioner og plejehjem m.v.

Det er socialministeriets og justitsministeriets opfattelse, at bistandslovens almindelige regler om finansieringen af udgifter vedrørende de pågældende sociale institutioner finder anvendelse, på samme måde som sundhedsvæsenet finansierer udgifterne, når overførelse sker til hospitaler. Endvidere er der enighed om, at optagelse på en institution m.v. forudsætter, at vedkommende sociale myndighed træffer beslutning herom.

På denne baggrund vil spørgsmålet blive taget op til drøftelse med bl.a. Amdsrådsforeningen i nær fremtid.

Spm. nr. S 1033

Til *boligministeren* (31/8 84) af:

Albrechtsen (VS):

»Vil ministeren på baggrund af den konstaterede alvorlige udhuling af nettoungdomsboligkvoten tage skridt til at sikre, at denne udhuling ophører, samt at ungdomsboligkvoten i 1985 forhøjes, så udhulingen af nettokvoten i 1984 og 1985 undgås?«

Begrundelse

Af ministerens svar på spørgsmål nr. S 973 fremgår det, at ungdomsboligkvoten for 1984 på 2.000 enheder reduceres med over 25 pct. til en restkvota eller en reel nettoungdomsboligkvota på 1.475 boliger. I en situation med en katastrofal mangel på ungdomsboliger kan dette ikke accepteres, og der bør derfor omgående tages skridt til at få 1984-kvoten rettet op.

Også i 1985-kvoten på 2.000 enheder forudses reduktioner. I bemærkningerne til den nylig vedtagne lov om ændring af lov om boligbyggeri, hvor kvoten blev fastlagt, påregnes et tab på 100 boliger, men ministeren

har nu i svaret på spørgsmål nr. S 973 oplyst, at reduktionen bliver på 200 boliger.

I 1984 reduceres kvoten på grund af energilån m.v. med 10 mill. kr., og det samme beløb fjernes fra rammen i 1985. Men i 1985 får denne reduktion dobbelt virkning, fordi det statslige grundkapitaltilskud er nedsat fra 50 pct. til 25 pct., og det vil sige, at i 1984 betyder energilånene m.v. et tab på 100 boliger, mens tabet i 1985 bliver 200. Dette var der ikke på nogen måde gjort opmærksom på i bemærkningerne til lovforslaget, hvor der tværtimod stilledes en nettoungdomsboligkvota på 1.900 i udsigt i 1985.

Det har helt klart ikke været hensigten, at de ændrede finansieringsregler skulle føre til en reel mindskelse af ungdomsboligbyggeriet. Dette må skyldes, at ministeren ikke har haft tilstrækkeligt overblik over virkningen af denne del af lovforslaget, og derfor må denne utilsigtede ekstrareduktion af nettokvoten ophæves gennem en tilsvarende udvidelse af 1985-kvoten.

Svar (7/9 84):

Boligministeren (Bollmann):

Regeringen er opmærksom på, at der op gennem 1970'erne, hvor ungdomsboligbyggeriet gik helt i stå, opstod et voksende behov for boliger til unge. Siden 1982 er der i gennemsnit opført eller indrettet omkring 1.500 nye ungdomsboliger om året, og i 1985 vil der blive givet offentlig støtte til ca. 1.800 nye ungdomsboliger.

Alligevel må man navnlig i forbindelse med uddannelsesårets begyndelse konstatere, at det pres, der opstod på de eksisterende boliger, på grund af det manglende nybyggeri i perioden frem til 1982 også gør sig gældende i år.

Jeg har på denne baggrund rettet henvendelse til ministeren for skatter og afgifter og forespurgt, om han ser nogen muligheder for gennem skattelovgivning at opmuntre folk til at udleje private værelser til unge under uddannelse, ligesom jeg har bedt ungdomsboligrådet om at overveje, hvorledes man kan sætte ind for at fremskaffe flere bomuligheder for unge i den eksisterende boligmasse.

Hvad angår kvoten for offentligt støttede ungdomsboliger, vil den, som det også fremgår af mit svar på spørgsmål nr. S 973, ikke i